

Boxer

Jan Nedvěď

1. Jsem jenom chudák kluk,
teď svůj příběh vyprávím,
když tu jsem u konce s dechem.

Proč jenom já věřil těm slibům, porkům a lžím?
Já však slyším jen to, co chci slyšet
a myslím, že nejsem výjimkou,
lajlalaj hmm...

2. Když jsem zdrh z domova od mámy,
by jsem malej blbej kluk,
sám mezi cizí lidi,
bez pětníku v pustém tichu nádraží.
Vyděšenej, bloumal jsem po chudejch čtvrtích,
kde jen trhan chodí sám,
uviděl jsem tam místa, které jen on zná.

R: Lajlalaj, laj la la laj la laj,
lajlalaj, laj la la la laj la la la laj.

3. Já chtěl bejt jen nádeník,
jenž šel jsem za prací,
ale všechno marný,
kromně "Tak jdem" vod kurev na sedmém Avenue.
Já nedostal jsem žádnou nabídku a byly doby,
kdy jsem byl tak sám,
tak našel jsem u nich útulek, hmm...

R:

5. Teď tu rozkládám svůj zimní šat, chci jít konečně pryč,
za mámou, tam kde zimní New York City řídit nebudou,
nebudoou, domů za mámou

6. V provazech stojí boxer,
rváč z povolání,
vláčí s sebou vzpomínku na pěst,
která ho složila a řezala tak dlouho,
než vykřičel svůj vztek, já se loučím,
já se loučím, ale rváč, ten nesmí zpět,
lajlalaj, hm...

R2: Lajlalaj, /:laj la la laj la laj,

lajlalaj, laj la la laj la la la la laj:/7x
laj la la laj la laj
lajlalaj, laj la la la laj la la la laj.

